

[Nathalie Lind]

der ikke blev tale om overførsel af andre opgaver, og jeg vil da gerne høre af ministeren, hvilke andre – jeg ser bort fra justits- og indenrigsministeriets – der er tale om.

Jeg takker ordførerne for deltagelsen i debatten. Jeg har et enkelt minut til at svare vedrørende det civile beredskab, og selv om nogle sagde, at de tanker, der var udformet i betænkningen om statsamternes fremtid, var noget beroende på, hvordan man ville behandle ægteskabsager, så vil jeg dog gerne vedrørende det civile beredskab sige, at det står meget klart – og det er en gentagelse af det, jeg sagde i maj – at det vil være forkert at bede den, der ikke har arbejde af den art til daglig, tage ansvaret for det i krigstid, og familieretskontoret har hverken ansvar for sygehuse, veje el. lign.

Knud Lind (FP):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren over for folketinget her i dag kan forklare, hvorfor socialdemokratiet både ved redegørelsen den 13. maj 1980 og i dag nærmest underløber et højt agtet socialdemokratisk underlem, nemlig fru Inge Fischer Møller, der sammen med 11 ud af 16 medlemmer af ægteskabsudvalget – altså et klart flertal – peger på et enstrengt system med domstolsbehandling. Fru Inge Fischer Møller anfører således i sit personlige betænkningsskildring på s. 46 i ægteskabsbetænkningen:

»Dette medlem finder derfor, at hensynet til borgerne gør det rigtigt at indføre et enstrengt system ved oprettelse af et antal *særlige familieretter* spredt over landet med geografiske områder svarende til de nuværende statsamter, og således at disse familieretter behandler hele problemkomplekset i forbindelse med ægteskabsagen, herunder eventuelt efterfølgende ændringer af f. eks. forældremyndighed, samkvemsret og bidragspligt.«

Jeg vil gerne have at vide, om man er gået helt bort fra det, og hvad der er årsagen til, at man pludselig har taget denne kovending.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at gøre en bemærkning til hr. Knud Lind. Jeg har vistnok ved tidligere lejligheder under redegørelsesdebatten forklaret, at de høringssvar, der kom ind efter ægteskabsudvalgets betænk-

ning, viste, at der ikke var stemning for flertalsforslaget, og ligeledes de oplysninger, jeg har fået om, at det formentlig vil være mere kostbart at lade de sager behandle ved domstolene, og at der var en udbredt tilfredshed med, at man kunne gå til amtsjuristerne og få problemerne diskuteret i al fredsommelighed. De tre ting har været udslagsgivende. Det ved hr. Knud Lind også, men det er naturligvis interessant at få en diskussion i gang, hvis man kunne få det på hr. Knud Linds præmisser, nemlig at nu har socialdemokratiet en anden holdning, end socialdemokratiet tidligere havde på et bestemt område. Vi skulle nødigt komme derhen, hvor det ikke var muligt efter nærmere overvejelse at komme til et resultat, der var lidt anderledes, end det tegnede til i første omgang.

Jeg vil gerne sige til fru Nathalie Lind, at jeg ikke tror, der er nogen i den kommunale eller amtskommunale verden, der i dag frygter, at statsamtet skal overtage helt eller delvis de opgaver, som de folkevalgte og de folkevalgtes medarbejdere i øjeblikket arbejder med. Jeg tror ikke, der er nogen grund til at frygte den overlappning, som man måske tidligere kunne frygte. Jeg har ikke kendskab til noget sted, hvor der er en sådan overlappning.

Dernæst vil jeg gerne kommentere den hovedbegrundelse, fru Nathalie Lind giver for, at forslaget i det hele taget er kommet frem, nemlig at der ikke kom nogen afklaring efter redegørelsesdebatten i foråret. For mit vedkommende var jeg ikke i tvivl, og jeg lagde ikke skjul på i de bemærkninger, jeg kom med, at jeg opfattede tilkendegivelserne, i det omfang der var klare tilkendegivelser – og det var der mange steder fra – på den måde, at det ville være fornuftigt af mig at anlægge som udgangspunkt for de videre overvejelser, at statsamterne ville blive bevaret, i alt væsentligt med de arbejdsopgaver, som statsamterne har i øjeblikket, men med de ændringer, som udviklingen måtte give anledning til, og sådanne ændringer kan jo ikke gennemføres på områder af bare nogen betydning, uden at de forelægges i folketinget. Jeg ved godt, at fru Nathalie Lind gerne ville have mere præcise oplysninger og en mere præcis afklaring af tingene, men jeg har vist ikke ved den lejlighed stillet andet i ud-sigt – det mener jeg også fru Nathalie Lind refererede i dag – end at vore overvejelser måske kunne ende med, at der blev givet en